

Не мисла азъ на тоя свѣтъ
 Да бжда богата;
 Ами искамъ на балкантъ
 Юнакъ да испрата“.

Доброволецътъ.

Ахъ, недѣйте ма презира,
 Въ бѣдността ми нѣма срамъ,
 Милостъ не дойдохъ да дира,
 Нито тягостъ да сжмъ вамъ!
 Не за туй оставихъ ази
 Наште красни планини!
 Не за туй кракътъ ми гази
 Тие чуждите страни!
 Но за бащините рани
 Отмъщение дирехъ,
 И съ народните тирани
 Въ Сърбия са азъ борихъ.
 Но, катъ мойте други братя,
 Не паднахъ при Гредетинъ,
 И останахъ живъ, да патя
 Срамъ и жалостъ тукъ единъ,—
 Да са скитамъ по чужбина
 Дрипавъ, голъ и непознатъ
 И безславно да загина
 Тукъ отъ болѣсть и отъ гладъ.
 Ахъ, недѣйте ма презира!
 Азъ сжмъ честенъ человекъ,
 За душа ми нѣма мира
 За скжрбъта ми нѣма лѣкъ.